

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

23 лютого 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 511/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати:

головуючого – Патрюка М.В.,

членів палати: Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Луцюка П.С., Прилипка С.М.,
Тітова Ю.Г. – доповідач, Устименко В.Є.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді
Вільшанського районного суду Кіровоградської області Галицького Віталія
Валентиновича за зверненням Криволюсова В.А.,

встановила:

У травні 2015 року Криволюсов В.А. звернувся до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі – Комісія) щодо поведінки судді Вільшанського районного суду Кіровоградської області Галицького В.В., яка може мати наслідком притягнення останнього до дисциплінарної відповідальності.

Заявник зазначив, що суддя всупереч вимогам процесуального законодавства не прийняв всіх заходів для забезпечення виконання вироку Вільшанського районного суду Кіровоградської області від 14 травня 2012 року в частині сплати штрафу та постановив завідомо неправосудну ухвалу від 22 січня 2015 року, якою було відмовлено у задоволенні клопотання ОСОБА_1 про звільнення ОСОБА_1 від відбування покарання на підставі статті 80 КК України.

28 березня 2015 року набрав чинності Закон України «Про забезпечення права на справедливий суд», яким Закон України «Про судоустрій і статус суддів» викладено у новій редакції. Звернення щодо поведінки судді Галицького В.В. стосуються дій, вчинених ним до набрання чинності цим Законом.

У зв'язку з викладеним, в частині дисциплінарної відповідальності судді Галицького В.В. застосовується закон України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції 2010 року.

Відповідно до статті 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції 2015 року) членом Комісії проведено перевірку викладених у зверненні даних.

Розглянувши висновок члена Комісії та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, Комісія дійшла висновку, що у відкритті

дисциплінарної справи стосовно судді Галицького В.В. необхідно відмовити з таких підстав.

Встановлено, що вироком Вільшанського районного суду Кіровоградської області від 14 травня 2012 року, постановленим суддею Галицьким В.В., ОСОБА_1 засуджено за частиною третьою статті 212, частиною першою статті 366, частиною четвертою статті 358 КК України за злочини, вчинені у період з липня по листопад 2009 року, та призначено покарання у виді трьох років обмеження волі, штрафу у розмірі 1 893 177 грн 85 коп з позбавленням права обіймати посади у господарській сфері, пов'язаній із матеріальною відповідальністю, обліком, збереженням, управлінням та розпорядженням матеріальними цінностями на три роки з конфіскацією всього, належного засудженому майна.

Ухвалою апеляційного суду Кіровоградської області від 24 липня 2012 року вирок залишено без змін.

Колегією суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ ухвалою від 16 грудня 2013 року вказані судові рішення залишено в силі.

Постановою Верховного Суду України від 22 травня 2014 року ухвалу суду касаційної інстанції скасовано, а справу направлено на новий касаційний розгляд, за результатами якого вирок від 14 травня 2012 року та ухвалу апеляційного суду Кіровоградської області від 24 червня 2012 року змінено у порядку статті 395 КПК України (у редакції 1960 року). Дії засудженого перекваліфіковано з частини четвертої статті 358 КК України в редакції Закону від 07 квітня 2011 року на частину третю статті 358 КК України в редакції Закону від 05 квітня 2001 року та призначено ОСОБА_1 остаточне покарання у виді обмеження волі строком на три роки та штраф в розмірі 425 000 грн з позбавленням права обіймати посади у господарській сфері, пов'язані із матеріальною відповідальністю, обліком, збереженням, управлінням та розпорядженням матеріальними цінностями на строк три роки з конфіскацією всього майна, що є його власністю.

Крім того, 19 лютого 2013 року ОСОБА_1 вироком Новоукраїнського районного суду Кіровоградської області засуджено за частиною четвертою статті 190, частиною другою статті 366 КК України за злочини, вчинені в період з кінця червня 2009 року по 15 березня 2010 року.

Відповідно до частини четвертої статті 70 КК України до покарання, призначеного цим вироком частково, було приєднано покарання за вироком Вільшанського районного суду Кіровоградської області від 14 травня 2012 року та остаточно ОСОБА_1 призначено покарання у виді п'яти років трьох місяців позбавлення волі з конфіскацією всього, належного засудженому майна, з позбавленням права обіймати посади у господарській сфері, пов'язаній із матеріальною відповідальністю, обліком, збереженням, управлінням та розпорядженням матеріальними цінностями на три роки та штрафом в розмірі 4240 грн.

13 жовтня 2014 року ухвалою апеляційного суду Кіровоградської області ОСОБА_1 на підставі статті 2 Закону України "Про амністію у 2014 році" № 1185-УП від 08 квітня 2014 року звільнено від відбування основного покарання

у виді позбавлення волі, призначеного вироком Новоукраїнського районного суду Кіровоградської області.

13 жовтня 2014 року засудженого звільнено з місця позбавлення волі.

На підставі пункту 1 частини першої статті 80 КК України 09 січня 2015 року ОСОБА_1 звернувся до Вільшанського районного суду Кіровоградської області з клопотанням про звільнення його від відбування покарання в частині накладеного штрафу в сумі 425 000 гривень та позбавлення права обіймати посади у господарській сфері, пов'язаній із матеріальною відповідальністю, обліком, збереженням, управлінням та розпорядженням матеріальними цінностями на три роки.

Ухвалою суду від 22 січня 2015 року, постановленою суддею Галицьким В.В., було відмовлено у задоволенні вказаного клопотання та клопотання про застосування до ОСОБА_1 Закону України "Про амністію у 2014 році", яке було заявлене останнім під час судового засідання.

Не погоджуючись з рішенням суду, засуджений оскаржив його в апеляційному порядку.

Ухвалою апеляційного суду Кіровоградської області від 10 березня 2015 року оскаржувану ухвалу скасовано та постановлено нову, якою ОСОБА_1 на підставі пункту 1 частини першої статті 80 КК України звільнено від відбування покарання у виді штрафу у розмірі 425 000 грн, призначеного вироком суду від 14 травня 2012 року з урахуванням змін, внесених ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 19 серпня 2014 року, у зв'язку з закінченням строків давності виконання.

При цьому апеляційний суд виходив з того, що судом першої інстанції під час розгляду вказаного вище клопотання помилково встановлено факт ухилення ОСОБА_1 від сплати штрафу, оскільки в період з 30 травня 2011 року по 13 жовтня 2014 року останній знаходився під вартою, що унеможливило виконання вироку в даній частині.

У письмових поясненнях суддя Галицький В.В. зазначив, що вирок Вільшанського районного суду Кіровоградської області від 14 травня 2012 року набрав законної сили 24 липня 2012 року.

Відповідно до супровідного листа від 07 вересня 2012 року № 2334, надісланого до СІЗО міста Кіровограда (місце утримання ОСОБА_1) та поштового повідомлення про його отримання, засудженому ОСОБА_1 Вільшанським районним судом Кіровоградської області надіслано копію вказаного вище вироку разом із копією ухвали апеляційного суду Кіровоградської області від 24 липня 2012 року. Також у вказаному супровідному листі зобов'язано службових осіб СІЗО міста Кіровограда роз'яснити засудженому його обов'язок сплатити штраф у місячний строк з моменту набрання вироком законної сили, про що повідомити суд шляхом представлення документа про сплату штрафу. Крім того, роз'яснено наслідки, передбачені частиною третьою статті 26 КВК України. Таким чином, Вільшанським районним судом Кіровоградської області своєчасно виконано вимоги щодо надіслання копій судових рішень та роз'яснено порядок виконання покарання у виді штрафу.

17 листопада 2014 року після вступу в законну силу вироку Новоукраїнського районного суду Кіровоградської області від 19 лютого 2013 року засудженому ОСОБА_1 було повторно надіслано листа з роз'ясненням обов'язку сплати штрафу у місячний строк. Вказаний лист ОСОБА_1 отримав 26 листопада 2014 року, що підтверджується поштовим повідомленням.

Засудженим ОСОБА_1 штраф сплачено не було.

09 січня 2015 року ОСОБА_1 звернувся до Вільшанського районного суду Кіровоградської області з клопотанням про застосування до нього вимог статті 80 КК України, за результатами розгляду якого суддею Галицьким В.В. постановлено ухвалу про відмову у задоволенні клопотання, яку в подальшому було скасовано в апеляційному порядку, а клопотання ОСОБА_1 задоволено.

З огляду на вищевикладене вбачається, що суддею Галицьким В.В. під час здійснення правосуддя було допущено порушення норм процесуального права.

Однак необхідно звернути увагу на те, що ОСОБА_1 безперешкодно скористався своїм правом на оскарження ухвали Вільшанського районного суду Кіровоградської області від 22 січня 2015 року і допущена вказаним суддею помилка була усунута судом апеляційної інстанції. Неналежного ставлення до службових обов'язків, умисного чи істотного порушення норм чинного законодавства суддею Галицьким В.В. апеляційний суд не встановив.

Отже, з огляду на помилковий характер дій судді та відсутність негативних наслідків для учасників судового провадження Комісія дійшла висновку про відсутність в діях судді ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 83 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" (в редакції 2010 року).

Керуючись статтями 93-95, 101, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (в редакції 2015 року), Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Вільшанського районного суду Кіровоградської області Галицького Віталія Валентиновича за зверненням Кривошесова В.А.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

С.М. Прилипко

В.Є. Устименко